

Cadeau van boven

“Het is net of Jan nog iets naar mij stuurt”, zegt Annie ontroerd. Dochter Natasja bracht haar een verwenpakket als dank voor de zorg voor haar zieke man, Natasja’s vader. De twee hebben veel steun aan elkaar nu Jan er niet meer is.

Natasja van de Kerkhof (48): “Mijn vader is vijfenhalf jaar ziek geweest. Al die tijd was mam daar, naast hem, waar hij ook was. Samen lachen, samen huilen. Samen teleurstellingen meemaken, samen even hoop hebben. Dag in dag uit zorgde ze voor hem. Medicijnen innemen, mee naar de dokter, weer een ander ziekenhuis, met hem wakker liggen, naast hem zitten bij de chemo, de stoma verzorgen, zalfjes smeren; ze deed het allemaal met liefde.

Mijn vader heeft mij zelf gevraagd de giftbox voor mijn moeder aan te vragen. ‘Meid, die zou mijn moeder moeten krijgen. Want moet je kijken hoelang ze al voor mij zorgt. Schrijf jij maar een berichtje aan MediReva, jij kunt dat beter dan ik.’ Een half jaar geleden is mijn vader overleden, maar hij had gelijk: mijn moeder verdient die giftbox. Ze gaat door een moeilijke tijd nu mijn vader er niet meer is. Wat mooi dat ik haar nu namens mijn vader alsnog kan verrassen.

De afgelopen jaren was het prachtig om te zien hoe sterk de band tussen mijn ouders was. Ze stonden altijd voor elkaar klaar, en daarnaast ook voor mijn broer en mij. We hebben als gezin

mijn vaders ziekte heel erg samen doorgemaakt. Ik woon in de buurt en was veel bij mijn ouders thuis. Nog steeds, maar nu is alles anders. Mijn vader zei altijd dat we door moesten gaan en niet te lang moesten blijven stilstaan bij het verdriet. Mooi gezegd, lastiger om te doen. Ook vroeg hij mij en mijn broer voor mijn moeder te zorgen. Maar hoe vaak ik ook kom, ik kan mijn vader niet vervangen. Haar verdriet doet mij verdriet. Met deze verrassing wil ik haar niet alleen bedanken voor die jarenlange, trouwe zorg voor ons pap, maar ook een opstekertje geven in deze moeilijke tijd.”

Annie van de Kerkhof (70): “Wat een prachtig cadeau stond daar voor mijn neus. Het ontroert me erg dat mijn man dit nog voor mij bedacht heeft. Het lijkt misschien of de giftbox te laat komt, maar eigenlijk is het juist heel bijzonder. Zo is het net alsof Jan van boven nog iets naar mij stuurt. Daar springen de tranen van in mijn ogen. Jan en ik deden alles samen. Ziek zijn dus ook. Hij vond het fijn als ik overal mee naartoe ging, meeluisterde met

wat de dokters zeiden, meekeek met wat ze allemaal deden. De laatste jaren kon hij zelf steeds minder en kwam de zorg op mijn schouders terecht. Natuurlijk deed ik wat ik kon, en ik zou het zo weer doen! Tijdens zijn ziekte hadden we naast alle zorgen ook nog veel mooie momenten. Zo zei hij na een scan in het ziekenhuis bijvoorbeeld op de terugweg al: ‘Kom, we gaan op vakantie!’ En als ik dan protesteerde: ‘Nee, we gaan! Als we vrijdag vertrekken, zijn we precies op tijd weer terug voor de uitslag.’ Dat soort dingen wilde hij echt nog voor mij doen. Het was een bijzondere en lieve man. Hij lachte altijd en keek naar wat er nog wel kon. Hij zette zijn ziekte nooit op nummer één. Nu is hij er niet meer. Het is stil in huis. Maar ik voel me rijk met mijn kinderen en kleinkinderen. Ze bellen of appen me elke dag en komen veel langs. En nu heeft Natasja dit weer geregeld... Ach, zo’n superdochter!”

LEES MEER

MediReva bestaat veertig jaar! Daarom geven wij maar liefst tien giftboxen weg! Lees bijvoorbeeld het verhaal van Eelke en Lobke op medireva.nl/vertel/giftboxeelke

“Bewondering voor haar toewijding en geduld”

Na vijftig jaar huwelijk bracht Bep Corneth haar man Sjra naar een verpleeghuis. Samen met dochter Christel. Een moeilijk moment. Met de giftbox van MediReva willen Christel en haar kinderen Bep bedanken voor de jarenlange zorg.

Christel Corneth (40): “In 2011 werd bij mijn vader longkanker geconstateerd. Een stuk van zijn long is verwijderd en hij kreeg chemotherapie. De kanker is genezen, maar mijn vader is nooit meer de oude geworden. De chemo maakte hem erg vatbaar voor infecties; soms belandt hij wel vijf keer in een jaar met een longontsteking in het ziekenhuis. De laatste tijd gaat hij ook mentaal sterk achteruit door een combinatie van alzheimer en vasculaire dementie. De afgelopen negen jaar heeft mijn moeder intensief voor mijn vader gezorgd. Ze zette haar eigen leven aan de kant en stond dag en nacht voor hem klaar. Vooral de laatste jaren was dat een flinke belasting. Ze kon hem eigenlijk geen moment meer alleen laten! Ik heb heel veel bewondering voor haar toewijding. En voor haar geduld. Onlangs belandde mijn vader weer in het ziekenhuis. In overleg met ziekenhuis en thuiszorg brachten we hem vanaf daar naar het verzorgingshuis. Ik vind het mooi dat we mijn moeder juist

nu kunnen verrassen met de giftbox. Ik wil haar zo laten weten dat ik haar liefdevolle zorg voor mijn vader enorm waardeer. En wil haar tegelijk een hart onder de riem steken voor de tijd die komt. Hopelijk geeft het haar ruimte om weer wat beter voor zichzelf te gaan zorgen. Dit pakket is een mooi begin.”

Bep Corneth-Reijnen (76): “Wat een verrassing, ik vind het geweldig dat Christel dit voor me heeft geregeld. Het doet me goed dat zij en de kinderen zoveel waardering hebben voor wat ik heb gedaan. Zelf vind ik het eigenlijk heel gewoon dat ik voor Sjra, mijn man, zorgde. Je bent getrouwd in goede én slechte tijden, hè? Als het andersom was geweest, had hij het voor mij gedaan. Terugkijkend zijn het zware jaren geweest. Iedere keer als Sjra weer in het ziekenhuis had gelegen, kwam hij slechter thuis. De laatste tijd was ik vrijwel continu met hem bezig en dat

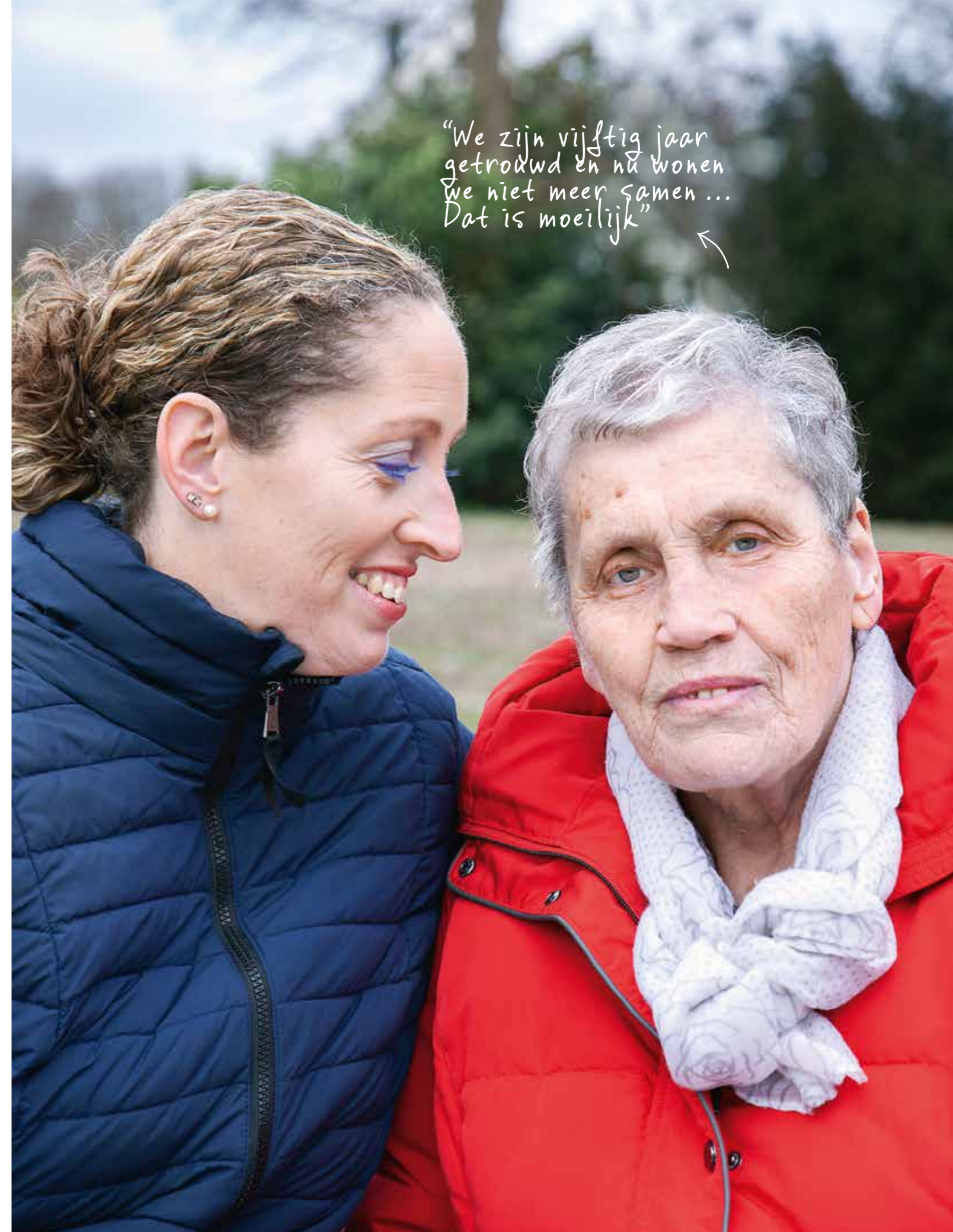
kostte veel energie. Toch vond ik het ongelooflijk moeilijk om te beslissen dat het thuis niet langer meer kon. Tuurlijk, ik wist wel dat het een keer zou moeten, maar het moment kwam vlugger dan ik gedacht had. Daar heb ik het best wel moeilijk mee! We zijn vijftig jaar getrouwd en nu wonen we niet meer samen ...

Christel vindt het hoog tijd dat ik wat beter voor mezelf ga zorgen. Ze zegt dat ik zoveel opzij heb gezet. Dat klopt ook wel, maar veel dingen konden gewoon niet meer. Vroeger wandelde en fietste ik veel en ging ik elke week naar gym. Nu kan ik dat misschien langzaam weer gaan oppakken. Ik ben blij dat Christel en haar kinderen er voor me zijn! Ze is onze enige dochter en mijn steun en toeverlaat.”

DOE MEE

Ken jij iemand die je blij wilt maken met de giftbox? Geef hem of haar op via medireva.nl/vertel/giftbox en vertel ons waarom diegene dit verdient.

“We zijn vijftig jaar getrouwd en nu wonen we niet meer samen ... Dat is moeilijk”

Van topfit naar doodziek

Luuk begon aan zijn laatste jaar aan de Koninklijke Militaire Academie toen hij geveld werd door een ziekte aan zijn dikke darm. Zijn vriendin Maud zag hem steeds verder aftakelen. Ze bewondert zijn positiviteit en gaf hem daarom op voor de giftbox van MediReva.

Maud de Wit (24): "Ik weet het nog heel goed, mijn verjaardag vorig jaar. We aten een taartje bij Luuk in het ziekenhuis en ik zag hem lopen van het toilet naar zijn bed. Hij was vel over been. Van mijn stoere, sportieve militair was niets meer over. Dat was een heel confronterend moment.

In eerste instantie dachten we aan buikgriep toen Luuk begin juli vorig jaar ziek werd. Hij hield niets meer binnen, had erge diarree en bleef overgeven. Maar de klachten gingen niet over en na een aantal huisartsbezoeken belandde hij uiteindelijk met helse pijn op de spoedeisende hulp. Pas later werd duidelijk dat het ging om een eerste uitbraak van colitis ulcerosa, een chronische ontsteking aan de dikke darm. Dat was het begin van een enorm heftig jaar vol pijn, onderzoeken en teleurstellingen.

In die hele rollercoaster is Luuk altijd optimistisch gebleven. Steeds weer gaf hij een positieve draai aan wat er gebeurde en keek hij naar wat wel kon. Dat vind ik ongelooflijk knap. Luuk liet

zich niet uit het veld slaan. Zelfs niet toen zijn dikke darm er acuut uit moest. Totaal onvoorbereid kreeg hij een stoma, maar Luuks reactie was: 'Als die darm eruit is, ben ik meteen mooi van die ziekte af.' Nu is alles voorbij en gaat het goed met hem. De sportieve militair is terug. Ondanks alles wat er is gebeurd, studeerde hij afgelopen zomer af. Daar ben ik ongelooflijk trots op. Daarom zet ik hem graag in het zonnetje."

Luuk van Baal (24): "Ik vind het erg lief dat Maud dit voor me heeft geregeld. Zelf sta ik eigenlijk niet meer zo vaak stil bij wat er is gebeurd. Het is in zo'n sneltreinvaart gegaan. Ondanks mijn ziekte wilde ik volgens plan afstuderen, dus heb ik weinig tijd genomen om terug te kijken. Het is gelukt; mijn diploma is binnen. Ik ben er in geslaagd de dingen steeds per stap te bekijken en niet te verzanden in negatieve gedachten over hoe het anders had gekund. Ik accepteerde mijn ziekte, maar deed daarnaast alles

wat in mijn 'span of control' lag om beter te worden.

Ook al kregen we steeds het meest ongunstige scenario op ons dak; ik probeerde te focussen op wat wel goed ging. Daardoor kon ik ook mijn stoma makkelijker accepteren. Een week voor de operatie riep ik al gekscherend: haal die darm er maar uit. Dus ik was in zekere zin toch voorbereid ... Natuurlijk was het niet makkelijk. Ik heb altijd gezond gegeten en veel gesport. Van sterk en topfit ging ik naar heel zwak en doodziek. Dat je lichaam in korte tijd zo kan aftakelen, is confronterend. Maud heeft in die periode ontzettend veel voor me betekend. Haar elke dag aan mijn bed te zien, trok me er doorheen. Ze was er als het nodig was. En ook als het niet nodig was trouwens. Ik vind het heel bijzonder hoe ze dit samen met mij heeft willen doen."

DOE MEE

Ken jij iemand die je blij wilt maken met de giftbox? Geef hem of haar op via [medireva.nl/vertel/giftbox](https://www.medireva.nl/vertel/giftbox) en vertel ons waarom diegene dit verdient.

"In die hele rollercoaster is Luuk altijd optimistisch gebleven"

